

मौनर्दः कृष्णावतारेगौपबाललीलायांगौरिवनर्दतिशब्दं करोतीति तथा गोप्रतारः गवां प्रकर्षणतारको विषजलात् शिलादृष्टितश्च गोवर्धनोद्धरणेन आपत्तारकः गोदृषाणामीश्वरो नंदीवाहनं यस्य ७ ॥ १५५ ॥
 गोमार्गः गवामिन्द्रियाणां मार्ग इव गत्याश्रयः इन्द्रियचालक इत्यर्थः अमार्गः इन्द्रियाद्यपाह इत्यर्थः श्रेष्ठः प्रशस्यतमः स्थिरश्चलनहीनः स्थाणुस्त्रैलोक्यधारणस्तंभः निष्कंपः कंपः कंपवान् ९ ॥ १५६ ॥ दुर्वारः
 मृत्युरूपेण आगतः सन्दुःखेनापिवारयितुमशक्यः अमृतरूपेणानुगृह्णाति चेदुर्विषहोदुष्टस्यापि विषस्य हंता संपामेदुःसहः दुरतिक्रमश्च दुर्धर्षः क्षीयितुमप्यशक्यः दुर्विषः दुःखेन वेष्टुं व्याप्तुं प्रवेष्टुमशक्यः
 विष्टुं व्याप्तावित्यस्य कप्रत्ययरूपं जयोजयस्वरूपीनरो धर्मराजा ख्योवा ९ ॥ १५७ ॥ शशः शीघ्रगः शशांकश्चंद्रः शमनो यमः ८ ॥ १५८ ॥ यज्ञमृगस्य व्याध इव हंता व्याधीनामागमः व्याधीनां गमश्च ६
 ॥ १५९ ॥ त्रीणि वेदाख्यानि अंबकानि च क्षुंषियस्य विषरूपं अग्निपिबतीति विषाग्निपाः विषापपादिति पाठे विषमेव अपपादस्त्रैलोक्याक्रमणार्हो यस्य स्तिस तथा ८ ॥ १६० ॥ विषाग्नेः सकाशात् पातोति वि

अधर्महामहापार्श्वश्चंद्रधारोगणाधिपः ॥ गोनर्दो गोप्रतारश्च गोदृषेश्वरवाहनः ॥ १५५ ॥ त्रैलोक्यगोमागोविंदो गोमार्गोऽमार्ग एव च ॥ श्रेष्ठः स्थिरश्च स्थाणुश्च
 निष्कंपः कंप एव च ॥ ५६ ॥ दुर्वारणो दुर्विषहोदुःसहोदुरतिक्रमः ॥ दुर्धर्षो दुष्प्रकंपश्च दुर्विषो दुर्जयोजयः ॥ ५७ ॥ शशः शशांकः शमनः शीतोष्णक्षुज्जराधिकृ
 त् ॥ आधयो व्याधयश्चैव व्याधिहा व्याधिरेव च ॥ ५८ ॥ मम यज्ञमृगव्याधो व्याधीनामागमो गमः ॥ शिखंडीपुंडरीकाक्षः पुंडरीकवनालयः ॥ ५९ ॥ दंडधार
 रुयंबकश्च उग्रदंडो दंडनाशनः ॥ विषाग्निपाः सुरश्रेष्ठः सोमपास्त्वं मरुत्पतिः ॥ ६० ॥ अमृतपास्त्वं जगन्नाथ देवदेव गणेश्वरः ॥ विषाग्निपामृत्युपाश्च क्षीरपाः सोम
 पास्तथा ॥ मधुश्च्युतानामग्रपास्त्वं त्वमेव तुषिताद्यपाः ॥ ६१ ॥ हिरण्यरेताः पुरुषस्त्वमेव त्वं स्त्रीपुमांस्त्वं च न पुंसकं च ॥ बालो युवास्थविरो जीर्णदंष्ट्रस्त्वं नागेंद्रशक्र
 स्त्वं विश्वरुद्विश्वकर्ता ॥ ६२ ॥ विश्वरुद्विश्वरुतां वरेण्यस्त्वं विश्वबाहो विश्वरूपस्तेजस्वी विश्वतोमुखः ॥ चंद्रादित्यौ च क्षुषीते हृदयं च पितामहः ॥ ६३ ॥ महोदधिः
 सरस्वती वाग्बलमनलो निलः अहोरात्रं निमेषोन्मेषकर्मा ॥ १६४ ॥

षाग्निपाः सर्वत्र पिबतीत्येव वा मधुश्च्युतानां स्वर्गादिसुखात् भ्रष्टानां अपे पूर्वपातीति प्रथमरक्षकः आपन्नत्रातेत्यर्थः तुषितानां देवानामाद्यः ब्रह्मातं पातीति तुषिताद्यपाः १० ॥ १६१ ॥ हिरण्यरेताः बन्धिः विश्व
 रुत् विश्वकर्ता १३ ॥ १६२ ॥ विश्वं कृतं तिष्ठिनत्तोति विश्वरुत् विश्वसंहर्तेत्यर्थः विश्वरुतां विश्वसृजां प्रजापतीनां वरेण्यः वरणीयः विश्वं बहति पालनपोषणेन स्वस्मिन्धारयतीति विश्वबाहः चंद्रेत्यर्थः स्तुतिरे
 व ७ ॥ १६३ ॥ सरस्वती नदी वाग्बलरूपा बलवैराग्यं निमेषोन्मेषादिकं कर्म यस्य सः निमेषोन्मेषकर्मा यं विना निमेषादिकमपि कर्तुं न कश्चिच्छक्नोतीत्यर्थः तथा च श्रुतिः न हित्व दारे निमिषश्च न शोडति त्वत्त्व
 तः आरे दूरात् त्वां विनेत्यर्थः निमिषश्च निमेषोपि न ईशेन ईशितवान् पूर्वेणां ब्रह्मादीनामपि पक्ष्मपातोपित्वत्वेरणं विना नासीत्किमुत इदानीं तनानामप्यसाराणामिति श्रुतिपदार्थः ८ ॥ १६४ ॥